

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. "
Een blad afzonderlijk, 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 12 FEBRUARI.

Kamer.

De mobilisering der burgerwacht, ziedaar het thema, waarover er in de zitting van gisteren werd gehandeld. MM. Van Humbeek, Frère, Guillery en Rogier, een *quatuor* van doktrinaars, zouden de *garde-civique* geheel willen hervormen en er eene wezenlijke burgerplaatg van maken; zij zouden onze vreedzame burgers alle jaren gedurende eenige maanden naar het kamp willen zenden, om ze te doen dresseeren en exercereen. M. Rogier riep heel sentimenteel uit, dat hij al de jongelingen welke zich niet goedwillig aan die *corvées* zouden onderwerpen, voortaan niet meer als Belgen zal beschouwen. — Dat is enkel grootspraak, M. Rogier, waaraan niemand zich storen zal!

M. Malou, minister van financiën, heeft aan al die gekke plannen in eens den bodem ingeslagen, door te verklaren, dat het tegenwoordige kabinet er nooit zal in toestemmen, de burgerwacht dermate te hervormen, dat zij als het ware een tweede leger zou uitmaken. Wat de bewapening betreft, hij erkent dat deze verbetering noodig heeft.

Zoals M. Jacobs terecht deed opmerken, zou het beste middel tot herinrichting der burgerwacht hierin bestaan, om deze uitsluitend uit vrijwilligers samen te stellen. — Wij zijn insgelijks van dit gedacht, hetwelk men, eilaas, niet in toepassing zal willen brengen, omdat men voorziet dat er zich al te weinig liefhebbers zouden aanbieden.

Zie, als wij de eer hadden Volksvertegenwoordiger te zijn, zouden wij voorstellen, dat al de representanten, die op de totale hervorming der burgerwacht aandringen, slechts gedurende een jaar zouden gedwongen zijn er deel van te maken. Wanneer ze ook de genoegens van het complexen zouden hebben leeren kennen, zou hunne gesteldheid voor al die soldaterij wel wat bekoeld wezen — wij zijn er zeker van.

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ & d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois de FEVRIER 1874 est en vente chez M. COLLÉE. Avec carte. Prix 25 centimes.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel:

Men verzekert dat er onderhandelingen aangeaan zijn tusschen België en Duitschland om den taks der briefkaarten te verminderen.

— Men schrijft uit Thienen, 8 februari:

Onze politie heeft eene goede vangst gedaan. Twee kerels, man en vrouw, van vreemden oorsprong, waren op vrijdag, 4 dezer, in onze stad aangekomen met den trein van Luik. Zij hadden verscheidene straten doorkruist en verscheidene magazijnen bezocht, waar zij gevraagd hadden om shawls, zijde foulards, enz. te zien zonder te koop, voorwendende, dat het eene voorwerp te duur was, dat het ander niet kon bevallen voor deze of geene rede, enz. Op het oogenblik, dat zij uit eenen elkenwinkel kwamen, bemerkte een gebuur hunnen zonderlingen gang en ging aanstonds den koopman verwittigen wiens magazijn zij verlaten hadden. Deze bemerkte welhaast dat een stuk fransche merinos verdwenen was. Onmiddellijk verwittigt, deed de politie ieverige opzoekingen om deze stoutmoedige dieven te ontdekken. Om 42 uren, op het oogenblik dat zij met den trein meenden te vertrekken, werden zij in de statie geknipt en in verzekerde bewaring gebracht.

De man is een genaemde J. Berlinger, oud 42 jaren, geboren in Duitschland, de vrouw is eene Hollandsche oud 38 jaar, genaamd Maria Prant. Men vond een aantal nieuwe voorwerpen in hun bezit, waarvan zij den oorsprong niet konden aanduiden. Ziehier de opsomming der in beslag genomen voorwerpen, die op de greffie van de rechtbank van eersten aanleg van Leuven, zijn neergelegd: 3 lange shawls, in cachemir van groote waarde, 4 stuk laken van 8 meters, 11 zijden foulards, 4 stuk blauwe stof van 22 meters, 1 zijden parapluie met gebedeldhoude steel en kruk. Daar zij hadden gehoord dat de diefstal van Thienen reeds bekend was, hadden zij zich in allehaast ontlast van het door hen ontstolen stuk fransche merinos.

— Men schrijft uit Brugge, 10 februari:

Madame de By en haar zoon Paul, zaterdag door het assisenhof veroordeeld voor medeplichtigheid aan den diefstal te Sint Michiels en voor verheeling der gestolen voorwerpen, hebben zich maandag morgen in cassatie voorzien.

— Een troep muzikanten, na al te veel hunne keel gespoeld te hebben, gingen een van hunne proefstukken afgeven.... en zij vielen aan het blazen.... om erbij hoorendul van te worden. — Eh wel, Ko, wat dunkt er u van, zei er een, die dat schoon vond. — Vriend, voor zulk muziek moest men wel eenen dag zonder eten zijn; « hongerige magen hebben geene ooren. »

— Pieter en Joos zaten in eene herberg bij het vuur. Piet warme zijnen rugge en Joos deed een trekske. — Joos, zei Pier, gij moet opletten, 'k heb daar vuur uit uwe pijp zien vallen. — Joos. Hm! — Pieter. Jammaar, 't is serieus, Joos, uwe ondervest begint te branden. — Joos. Och! zijwt en moeit u met uwe eigene zaken. 't is al eene halve uur dat de stiepen van uwen frak branden, en 'k en bemoci ik mij pertank met uwe affairens niet.

— Een klein advokaatje moest getuige zijn voor het assisenhof. Toen de Voorzitter hem vroeg wat stiel hij deel, antwoordde hij: « Rechtsgeleerde. » — « Gij, rechtsgeleerde, sprak de voorzitter, ei, ik kan u in mijnen zak steken. » — « Dat kunt ge, zei het advokaatje, maar dan moogt gij ook zeggen dat ge meer verstand hebt in den zak dan in het hoofd. »

— Terwijl een dorpspredikant, in Holland, aan 't prediken was, viel het voornaamste lid van zijne gemeente vlak voor den preekstoel in slaap. Toen de domineé dit opmerkte, sprak hij: Waarde broeders, ik bevind mij thans in eenen moeilijken tweestrijd; want, spreek ik te zacht, dan zullen de hoorders achter in de kerk mij niet verstaan, en spreek ik te hard, dan maak ik het aanzienlijkste lid van de gemeente wakker. »

Politiek overzicht.

Het is bekend, dat de heer Von Bismarck niet over den uitslag der kiezingen te vreden is. Om zich daarover een weinig te troosten, heeft hij te Berlijn eene meeting op het stadhuus doen inrichten. Al wie de partijvetten van den prins-kanselier goedkeuren, waren er tegenwoordig, en er werd — echter niet met algemeene stemmen — besloten eene dankbetuiging uit te brengen aan het protestantsche Engeland, voor al de gekheden, welke er te Londen op een paar mislukte meetings zijn uitgekraamd.

« Het is nu duidelijk, dat het land zich tegen den heer Gladstone verklaart, » zegt de *Times*. « De conservatieven winnen eene menigte zetels, en vele liberale notabiliteiten hebben hunne plaats verloren. Professor Fawcett is niet herkozen evenmin als Jacob Bright. Het zou eene groote schande zijn, indien de conservatieven niet winnen. Het hier — een der grootste machten van het land — heeft zich voor de conservatieven verklaard! Voor de vensters van al de kroegen van Londen ziet men de namen der conservatieve kandidaten. »

De engelsche dagbladen schrijven den heer Gladstone net inzicht toe om onmiddellijk zijn uitslag te geven, ten einde aldus den heer Disraeli te dwingen om in de troonde der zijne staatkunde niet te zetten; verscheidene zijner collegas zouden hem echter aanraden, dit uitslag maar te geven na de opening van het Parlement. De heer Disraeli zou zich reeds met de vorming van een behoudend ministerie onledig houden.

Volgens men uit Santander van 2 februari schrijft zou er sedert enige dagen veel gesproken worden over eene waarschijnlijke overeenkomst tusschen de Alphonsisten en de Carlisten. Don Carlos zou tot aan de meerderjarigheid van den prins van Asturie tot regent van Spanje benoemd worden. Goed ingelichte personen hechten hieraan geloof. Stellig is het dat maarschalk Serrano, de onmogelijkheid inziedende om de republiek in Spanje op eenigszins stevige grondslagen te vestigen, wel een middel aan de hand zou willen hebben om eene einde aan den burgeroorlog te kunnen stellen, al moest dit middel den val der republiek ten gevolge hebben.

Men kent thans te Londen den uitslag van 526 kiezingen voor het engelsch Parlement; onder het getal zijn 285 ten voordeele der conservateurs en 252 ten voordeele der liberalen. De liberalen hebben 28 en de conservateurs 80 zetels gewonnen.

De Bondsraad van Zwitserland heeft de uitdrijving bevolen van het grondgebied der republiek, van den eerw. heer Collet, franschen priester en geheimschrijver van Mgr Mermillot. Hij is, volgens het gouvernement van Berne, overtuigd van kennis gehad te hebben van 't opstel: « *Beroep op de katholieke Mogendheden*, » en exemplaren van dit stuk te hebben ontvangen om ze uit te deelen.

Blijkens een telegram uit Atchin van den luitenant-generaal Van Swieten, was er sedert 29 jan. niets belangrijks voorgevallen, en ook de toetreding tot onderwerping niet voortuitgegaan. De in het binnenland aangelegd wordende versterkingen getuigen van eene voortdurend vijandelijke houding van opperhoofden, maar gaven geene bezorgheid, daar het slechts plaatselijke middelen van tegenstand zijn, die gemakkelijk onschadelijk gemaakt kunnen worden.

Door de verovering van den kraton is de kracht der verdediging gebroken, en wat verder geschiedt is slechts gedeeltelijk. De geringe man schien voor de voortzetting der vijandelijkheden minder gestemd.

Het kamp der expeditie-troepen werd niet meer verontst. In enkele in de nabijheid gelegene kampings waren de vrouwen teruggekeerd; ook werden er door enkelen boomvruchten en andere kleinigheden te koop gebracht, en 't volk bewoog zich, in tegenstelling met vroeger, op eigen terrein, ongewapend. Dit deed den opperbevelhebber raadzaam achten, eenigen tijd tot bezinning te geven, alvorens handelend op te treden, en af te wachten, wat de vredesgezinden zullen doen.

De dood des sultans wordt bevestigd.

Don Carlos heeft eene proclamatie gestuurd aan de bezetting en de inwoners van Bilbao. De pretendent op den spaanschen troon eischt hen op om zich over te geven daar zij, volgens hij beweert, onmogelijk de verdediging kunnen verlenen. Geene hulp kan hun toekomen; hij eindigt met hen te bedriegen, jegens hen zoo streng te zullen te werk gaan als jegens de inwoners van Portugal. In die proclamatie spaart hij ook het tegenwoordig gouvernement van Madrid niet.

Generaal Zabala, minister van oorlog, heeft met generaal Moriones het plan vastgesteld om den oorlog over te brengen in Navarra en op de oevers der Ebro, ten einde er het gros van het vijandelijk leger heen te lokken en aldus onrechtstreeks Bilbao te ontzetten. Om dit doel te kunnen bereiken zal Moriones met spoed moeten handelen.

BUITENLAND.

Nederland.

De vele belaghebbenden, die meenen aanspraak te kunnen maken op de nalatenschap van Dubois, welke beschikbaar zou zijn te Batavia, geven hunne hoop nog niet op, ofschoon de belgische en nederlandsche regeeringen bij herhaling officieel verklaard hebben dat in Oost-Indië van zulk eene nalatenschap niets bekend is. De erigenamen laten niet los en nemen nu de *Amsterdamsche Courant* te baat. Onlangs werd ter zaak van oplichterij in rechte vervolgd een persoon, die zich ongeveer 80,000 fr. had laten uitbetalen om op Java onderzoekingen in het belang der erigenamen te doen! Maar zie, thans spreekt men van een feit dat alle officiële verklaringen zou kunnen loofstraffen. In de *Amsterdamsche Courant* van 8 januari 1818 is eene advertentie ontdekt, ondertekend J. V. Hovius, secretaris der weeskamer te Amsterdam, en waarbij in naam van de weeskamer te Batavia de rechthebbenden op de nalatenschap Dubois opgeroepen worden hunne rechten te doen gelden. Men zegt voorts dat op 20 december 1870 de notaris Leeckens te Amsterdam een authentiek afschrift van bedoelde advertentie heeft afgegeven aan de belaghebbenden, die de nalatenschap Dubois in het blad van 8 januari 1818 vermeld, dus 56 jaren geleden, die is, 40 a 50 miljoen gulden groot, op welke de leden der familie Dubois in Frankrijk en België aanspraak maken.

Frankrijk.

REVANCHE! — Volgens eene correspondentie verbergt de hertog van Anmale de zucht der *revanche*, opzichthens Duitschland, niet; de hertog verlangt brandeud, zich te meten met den rooden Pruisischen prins, met prins Karel, den overwinnaar van Metz.

Van zijne zijde zou deze prins, het verlangen van den hertog van Anmale kennende, bitter spottend, en deelende op de veroordeeling van Bazaine, gezegd hebben: « Welnu, ik zal hem ook ik het open veld doen capituleeren. »

Dat woord schijnt den hertog van Anmale diep te hebben getroffen!

Niets dan woorden! zal men zeggen; ja, maar er moeten dergelijke woorden, hoe onbedacht ook uitgeworpen worden, om tot eene groote ramp aan te drijven.

Als van weerskanten die jaloezie, die najver, die zucht naar *revanche* en nieuwe neêrslag, in het hoofd van die twee hooggeplaatste mannen bestaat, dan zal men, eens gereed, spoedig eene rede gevonden hebben, om de botsing te doen plaats hebben.

Maar denkt de ijdele hoogmoed er op na, dat er dan weer honderde duizende menschen zullen geslacht worden.

EENE SMOKKELAARSTER GEDOOD. — Men schrijft uit Halewijn: Eene gewichtige zaak is op de Fransch-Belgische grens voorgevallen. Eene vrouw met tabak geladen, dringt op den Franschen bodem; bij het zien van eenen douanier vlucht zij; maar bemerkende, dat zij ging gevangen worden, werpt zij keien naar den ambtenaar, die daardoor in de onmogelijkheid gesteld is haar aan te spreken. De smokkelaarster kwam op die wijze tot op den Belgischen grond. Maar de douanier, gestoord om aldus zijne prooi gemist te hebben schoot op de vrouw, die doodlijk gekwetst nederstortte. Het parket van Rijsel is ter plaatse gekomen, en het onderzoek der zaak duurt voort.

De politie te Rijsel heeft in hechtenis genomen zekeren Hermet opzichter in de fabriek van den werktuigkundige Poillon, in de rue Deschodt, te Esquermes. Hermet, die ongetruwd en 51 jaren oud is, had, toen de omwenteling van 18 maart 1871 te Parijs uitbrak, juist zijnen militairen dienstplicht vervuld, maar stelde toen onmiddellijk zijne diensten ter beschikking der Commune, die hem eene officiersplaats schonk in eene compagnie der nationale garde. Bij de nadering der regeering-troepen slaagde Hermet er in te ontkomen en vestigde zich metterwoon in het noorden van Frankrijk, waar hij rustig en bedaard het beroep van werktuigkundige uitoefende.

Hij had echter het ongeluk aan eenige vrienden

het geheim van zijn verleden te verhalen, dat door een humer of trouwloze wijve aan de politie werd veropenbaard, waarop hij aangehouden werd. Deze gevangenneming, die in tegenwoordigheid van het werkvolk der fabriek plaats had, is sedert enige dagen het onderwerp der gesprekken van de gehele stad.

Engeland.

MEETING TE LONDEN. — Vrijdag avond had de meeting in Saint-James-Hall plaats.

De menigte was zoo ontzaggelijk, dat verscheidene duizende personen geen toegang in het overgroot gebouw konden vinden.

De vergadering werd voorgezeten door den hertog van Norfolk, en elke stad uit de drie vereenigde koninkrijken was er op vertegenwoordigd. Ook was de geestdrift onbeschrijfbaar.

Zoowel door het aantal der opgekomen personen als door den maatschappelijken toestand derzelve, overtrof deze vergadering de meeting, welke op 27 januari gehouden is, want onder de deelnemers kwamen de eerste namen der oud Engelse aristocratie voor.

Niet alleen uit alle streken van Engeland, maar uit alle landen, werden er telegrammen van deelneming naar het bureel gezonden.

Zoodra de meeting door eene redevoering van den hertog van Norfolk geopend was, nam graaf Gainsborough het woord, om het besluit neer te leggen, dat de meeting de allergrootste deelneming betoont voor de Duitse katholieken, welke tegenwoordig zoo wreed getroffen worden door de strengheid der wetten.

Kolonel Vaughan, welke dit besluit ondersteunde, zegde, terwijl hij over de meeting van 27 januari sprak, dat er nooit een echte Engelschman zijne goedkeuring zou schenken aan de godsdienstvervolgelingen van het Duitsch gouvernement, want dewijl elke Engelschman volle vrijheid voor zichzelf bezit, zoo wil hij, dat iedereen hetzelfde voorrecht genieet.

Aan de meeting van 27 januari nam niemand deel buiten eenige *clergymen* (protestantsche de tegenwoordige meeting eene nationale betooging is, want deze is geheel samengesteld uit Engelschen, die opgekomen zijn om de vrijheid te verdedigen.

Kolonel Vaughan randa de dwangmaatregelen aan, welke tegen de katholieken in Duitschland genomen zijn, hatelijke maatregelen die door hoegenamd niets gerechtvaardigd worden.

Zoo dikwijls de naam van von Bismarck in zijn redevoering voorkwam, werd dien op hoonende wijs geschuifeld.

Lord Oward legde een besluit neer, waarin verklaard wordt dat de nieuwe wetten op de geestelijkheid, zooals die in Duitschland zijn aangenomen, en beletst stellen, opdat de Kerk vrij en onghinderd hare godsdienstige bedieningen uitoefent. Gevolgenlijk zijn dezelve strijdig met de gewetensvrijheid.

Graaf Denbigh stelde een derde besluit voor, zeggende: dat de afschaffing en de verdrijving der geestelijke vereenigingen, welker misdaden tegen de loyaliteit niet bewezen zijn, een tyraniek misbruik van het gouvernement en der wetgeving in Duitschland darstellen.

Al deze besluitsels werden met eenparige goedkeuring aangenomen. Zij zullen aan de aartsbisdommen van Keulen en Posen meêgedeeld worden.

De meeting eindigde op een zeer gevorderd uur van den nacht.

Als bijzonderheid onder de telegrams, waarvan op de meeting lezing gegeven werd, diene de volgende:

« De katholieken van Italië protesteeren tegen hen, welke de vervolgingen tegen de H. Kerk goedkeuren. Zij verklaren, dat het geweten der volkeren en de geschiedenis hun vonnis uitspreken zal over de vijanden der vrijheid, de prins en keizers, welke hunne pogingen aanwenden om de Roomsche-katholieke kerk tot zwijgen te brengen, en haar te vernedern. »

Pauselijke Staten.

De redevoering, welke de Paus zondag 1 febr. gehouden heeft, trekt groote aandacht. De Paus verklaart, « dat de duivel, de groote orde en rust ziende, welke onder de regering van Pius IX in Rome heerschte, uit najver de stad binnentrok om haar te vernielen. »

« Rome was voor den 20 september geen paradijs, maar men zou er nooit gedacht hebben, om publiek den heiligen naam van God te lasteren, en om de arme maagden, de echtgenooten van Jesus Christus, uit de kloosters te jagen. »

« Rome was toen geen Eden, maar men zou er nooit aan gedacht hebben, om helse apostelen er naar toe te zenden met de goddeloze taak, om met voorbedachte rade en kunstig overleg, de jeugd te demoraliseeren door valsch onderwijs, ten einde zich van haar als van verrotte geest te bedienen, om de geheele maatschappij te verpesten. »

Hierop zeide Z. H., dat hij hoopte, « dat de zegen Gods de enkele woorden, die van zijne lippen gevallen waren, bevestigen zou. »